nemmad päiwa wargaks saawad, ning el kolba egga Jummalale, egga Junimestele? saawad lapsed agga noore ja sees wisi pärrast ülleskaswatud, siis nemmad saawad ka usinad ning aggarad au ning kiitust ennesele murretseda. Sest se on üks wanna, agga üks tõe sanna, mis wanna rahwas räkib: noorelt willand wannalt tehtud.

Koer ning warras.

Warras tahtis ösel warrastada ja tulli sepärrast sabala ühhe kallopoia pues. Koer urrisemas tulli temma wasto. Warras näitis temmale leiba, et ta piddi waikima. Koer kostis agga: ei sa sinna seda wisi mind ahwatelda, et sa woiksid warrastada. Senni kui mul weel moistus on, nään ma sedda kül, et kui mo perremees ilma on, et ma ka pean nälgas ollema. Siin hakkas koer haukuma ning warras jooksis ärra.

Öpetus.

Parrem labja lautes, kui libhaw metses. Sest meie ei pea uskma keik tössi olewad, misga teised meid kuitsawad. Kui meie suurema ande ühhe wähhema ees ärraanname, siis meitel isse pudo on. Perred peawad sepärrast omma perremehhe warrandust hoidma, sest kui perremees nälgas on, siis on perred se samma hädda sees kui temma. Se koer olgo sepärrast perredele ühheks kaunniks märgiks, et nemmad perremehhe kasso nenda otsiwad ja hoidwad kui ennese omma, sest et nemmad ei woidwad mitte teada, mis luggu nendega ükskord on. Kül sa olled ninna otsa hakkand, agga sa polle weel ea otsa hakkand.

Jummala õigus.

Üks jummala kartlikmees oli kõige mäe peäl ja mötles jummala õigusse pärrast, mis luggu sellega ommeti peaks ollema. Kui ta nenda mötles, waatis temma warjo

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1848, lk 28